

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 005498 17 Кж
Бања Лука, 25.08.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића као предсједника вијећа, Драгомира Миљевића и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног С.С., због продуженог кривичног дјела тешке крађе из члана 148. став 3. Кривичног закона Републике Српске – посебни дио, а у вези са чланом 22. Кривичног закона Републике Српске – општи дио, продуженог кривичног дјела прикривања из члана 165. став 1. истог закона и кривичног дјела помоћ учиниоцу послије извршеног кривичног дјела из члана 189. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске – посебни дио, одлучујући о жалби осуђеног, изјављеној против рјешења Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005498 17 Кбс 3 од 17.08.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 25.08.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба осуђеног С.С. изјављена против рјешења Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005498 17 Кбс 3 од 17.08.2017. године.

Образложење

Рјешењем Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005498 17 Кбс 3 од 17.08.2017. године одбијена је жалба осуђеног С.С. којим је тражио брисање осуде по пресуди Окружног суда у Бијељини број К-28/98 од 18.06.1999. године, а у вези са пресудом Врховног суда Републике Српске број Кж-5/2000 од 07.02.2000. године.

Против тога рјешења осуђени је благовремено изјавио жалбу не наводећи основе побијања, али из садржаја жалбе произилази да осуђени сматра да није било мјеста одбијању његове жалбе, па предлаже да се побијано рјешење преиначи. Уз то тражи да му се образложи када може поднијети нову молбу за брисање осуде.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Осуђени је пресудом Окружног суда у Бијељини број К-28/98 од 18.06.1999. године осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године, због кривичних дјела наведених у изреци наведене пресуде. Та пресуда

је поводом жалбе оптуженог преиначена пресудом Врховног суда Републике Српске број Кж-5/2000 од 07.02.2000. године у одлуци о кривичној санкцији, тако да је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 (двје) године и 4 (четири) мјесеца. Осуђени је молбом тражио да се та осуда брише из казнене евиденције, а првостепени суд је рјешењем ту молбу одбио наводећи у образложењу да нису испуњени услови за брисање осуде из члана 90. став 2. тачка 4. Кривичног законика Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 64/17 од 10.07.2017. године, који је ступио на снагу осмог дана од дана објављивања. Наиме, у рјешењу се наводи да се у складу са наведеном одредбом Кривичног законика РС може брисати и осуда на казну затвора у трајању од једне до три године, кад протекне пет година од издржане, опрштене или застарјеле казне, па како је осуђени казну по наведеној правоснажној пресуди издржао 24.01.2003. године, та би се осуда из казнене евиденције могла брисати по протеклу пет година, дакле најраније до 24.01.2008. године, под условом да осуђени у времену од пет година од изрицане казне није учинио ново кривично дјело. Међутим у образложењу рјешења се наводи да је осуђени пресудом Основног суда Брчко број 096 0 К 07 000234 од 03.10.2007. године осуђен због кривичног дјела из члана 281. став 1. у вези са чланом 31. Кривичног закона Федерације Босне и Херцеговине на казну затвора у трајању од три мјесеца. Из наведеног произилази да је он осуђен у периоду између 21.04.2003. до 21.04.2008. године, дакле у том времену је починио ново кривично дјело, због чега је првостепени суд правилно поступио када је његову молбу за брисање наведене осуде одбио као неосновану.

Стога је и жалба осуђеног против тог рјешења неоснована па је исту ваљало одбити на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић